

Praha 9. června 2017

POSUDEK OPONENTA DISERTAČNÍ PRÁCE

Mgr. et Mgr. Jiří Ignác Laňka, *Vojenská duchovní služba v československé armádě v letech 1918-1939 se zvláštním přihlédnutím k římskokatolické církvi*, Katedra teologických věd, Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice 2017.

Jiří Ignác Laňka, student doktorského studia na Katedře teologických věd Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, se ve své doktorské disertaci rozhodl pod vedením prof. ThLic. PaedDr. Martina Weise, Th.D. zpracovat zajímavé, avšak zároveň složité a snad i proto dosud opomíjené téma působení vojenské duchovní služby v československé armádě v letech 1918-1939. Jak napovídá podtitul disertační práce, soustředil se sice především na působení římskokatolických duchovních, avšak nemohl se vyhnout a také se nevyhnul (což velice oceňuji) dějinám naší armády v tomto na události tak bohatém a složitém období. Během oněch dvou desetiletí, v nichž leží těžiště Laňkovy práce, se v našich novodobých dějinách odehrálo obrovské množství důležitých událostí. Ať již jde o obnovení československé státnosti v říjnu 1918, budování meziválečného Československa, nebo tragický podzim 1938 a březnová okupace z roku následujícího spojená se zánikem republiky. Naštěstí jen dočasným.

Ke struktuře Laňkovy práce nemám žádné zásadní připomínky. Již na první pohled je vidět, že jde o logický, dobře a dlouhodobě promyšlený koncept. Jiří Ignác Laňka svou disertaci rozdělil do šesti rozsáhlých kapitol, které se postupně věnují jak stěžejním okamžikům v dějinách vojenské duchovní služby, tak i personáliím jejich nejvýznamnějších představitelů. Členění práce jasně vypovídá o metodičnosti autora, jeho systematičnosti a pečlivosti. Věcná stránka práce je, mohu-li to posoudit, rovněž naprosto v pořádku, stejně jako rozsáhlý poznámkový aparát, který jasně dokládá, že autor naprosto bezpečně zvládl „historické řemeslo“. Rád bych rovněž zdůraznil Laňkovu vynikající znalost vojenských i

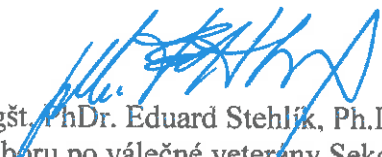
církevních reálií a jasně viditelné obrovské úsilí, které věnoval shromáždění obrovského množství údajů a detailních podrobností, jež ve své disertační práci prezentuje. Autor se totiž věnoval studiu nejen v archivech (zde mám na mysli především Vojenský ústřední archiv a na donedávna nepřístupné informace bohatý Archiv bezpečnostních složek), ale věnoval mimořádné úsilí i při vyhledávání pramenů v soukromém držení, které kvalitně zpracoval a v disertační práci použil. Poprvé tak odborné veřejnosti prezentuje unikátní dokumenty, které nejsou v oficiálních archivních institucích dostupné a nebýt Jiřího Ignáce Laňky, nikdy bychom se s nimi neseznámili.

Myslím si, že je namístě uvést, že doslova z každé strany dizertační práce je jasné vidět dlouhodobý, zanícený zájem autora o problematiku vojenské duchovní služby a jejich představitelů. Jiří Ignác Laňka vykonal mimořádně záslužnou činnost při objevení neprávem dávno zapomenutých vojenských a církevních osobností. Doslova se mu je podařilo vrátit do našich národních dějin. Tento mimořádný aspekt Laňkovy práce bych zde velice rád zdůraznil. V neposlední řadě chci uvést, že je disertační práce psána čtivým jazykem, z něhož je vidět, že je jejím autorem člověk, který se již věnuje několik let publikační činnosti.

Závěrem lze shrnout, že Jiří Ignác Laňka napsal výbornou dizertaci, která je založena na pečlivém studiu nevydaných i vydaných pramenů a veškeré dostupné literatury. Autor prokázal schopnost tyto prameny nejen interpretovat a analyzovat, ale vyvozovat z nich dobře vyargumentované závěry. Doktorská dizertace Jiřího Ignáce Laňky jednoznačně prokazuje, že je její autor vyzrálým autorem, který je schopen významně přispívat k současnému diskursu v oblastech, jimž se dlouhodobě věnuje. Z výše uvedených důvodů je předpokládám jasné, že dizertaci Jiřího Ignáce Laňky jednoznačně doporučuji k obhajobě a věřím, že bude úspěšná.

Komisi bych rád doporučil položení dvou otázek, které mne při čtení Laňkovy disertace napadly:

- 1) Uvažujete do budoucna o podobně kvalitním zpracování dějin vojenské duchovní služby v letech 1939-1950?
- 2) Která (které) z osobností vojenských duchovních vám byla osobně nejbližší a proč?

plk.gšt. PhDr. Eduard Stehlík, Ph.D., MBA
ředitel odboru po válečné veterány Sekce právní MO